ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1949

Vyhlásené: 21.08.1949 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

202.

Nariadenie ministra spravodlivosti

zo dňa 15. augusta 1949,

ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona zo dňa 14. júla 1949, č. 201 Sb., o notárstve.

Minister spravodlivosti nariaďuje podľa § 43 zákona zo dňa 14. júla 1949, č. 201 Sb., o notárstve:

§ 1.

(1) Predpísanou odbornou spôsobilosťou podľa § 2, ods. 1 zákona zo dňa 14. júla 1949, č. 201 Sb., (ďalej len „zákon“) treba rozumieť:

a) s prospechom dokončené právnické štúdium,

b) úspešné zloženie odbornej justičnej skúšky,

c) päťročnú právnu prax konanú u notára; do tejto právnej praxe možno započítať právnu prax konanú na súde alebo u advokáta úhrnom najviacej v trvaní dvoch rokov.

(2) Minister spravodlivosti môže odpustiť náležitosti stanovené v odseku 1 alebo niektorú z nich.

§ 2.

Predpísanou odbornou spôsobilosťou podľa § 18, ods. 1 zákona treba rozumieť s prospechom dokončené právnické štúdium. Minister spravodlivosti môže predpísané štúdium celkom alebo zčasti odpustiť; tým je odpustená i náležitosť ustanovená v § 1, ods. 1, písm. a).

§ 3.

(1) Novovymenovaný notár musí požiadať krajský sbor o schválenie úradnej pečiatky.

(2) Pečiatka obsahuje malý štátny znak Československej republiky; okolo neho je uvedené meno a priezvisko notára s označením „notár“ a jeho sídlo.

(3) Po schválení úradnej pečiatky predloží notár krajskému sboru tri odtlačky svojej pečiatky s pripojením svojho podpisu, ktorý bude užívať pri výkone notárstva, s označením „notár“; toto označenie môže byť vypísané i inou osobou alebo vytlačené.

(4) Krajský sbor zašle jedno vyhotovenie schválenej úradnej pečiatky s úradným podpisom notára predsedovi krajského súdu príslušného podľa notárovho sídla s dožiadaním, aby notár bol vzatý do sľubu.

(5) O složení sľubu vydá predseda krajského súdu notárovi potvrdenie a upovedomí o tom krajský a Ústredný sbor.

§ 4.

(1) Svoju úradnú pečiatku nesmie notár užívať pre súkromné listiny. Je povinný dbať, aby nebola zneužitá; ak sa mu ztratí alebo ak treba ju zmeniť, musí to oznámiť krajskému sboru a vyžiadať si schválenie novej pečiatky. Nová pečiatka sa musí zrejme líšiť od predošlej.

(2) Tiež svoj úradný podpis môže notár zmeniť len zo závažných dôvodov so schválením krajského sboru.

§ 5.

(1) Ak zanikol úrad notára, ak bol notár preložený, ak bola jeho pečiatka zmenená alebo ak sa našla stratená pečiatka, ktorá bola už nahradená novou, treba starú pečiatku odovzdať notárskemu archívu; treba ju opatriť vrubom tak, aby nebolo možno ju užívať, aby ju však bolo možno rozoznať.

(2) Ak určil Ústredný sbor, že správca notárstva má užívať pečiatku notára, ktorého úrad zanikol, treba pečiatku odovzdať archívu až potom, keď toto rozhodnutie je odvolané.

§ 6.

Ústredný sbor určí notárovi deň nastúpenia úradu a vyhlási tento deň v Úradnom liste, na Slovensku v Úradnom vestníku.

§ 7.

Ak bol notár preložený na iné miesto, neskladá nový sľub. Inak treba použiť predpisy §§ 3 a 5 primerane.

§ 8.

(1) Notár novovymenovaný alebo preložený na iné miesto smie vykonávať svoj úrad až potom, keď mu bol určený deň nastúpenia.

(2) Notár nesmie ďalej vykonávať svoju úradnú činnosť, len čo mu bolo doručené rozhodnutie ministra spravodlivosti o zániku jeho úradu alebo rozhodnutie o prijatí prejavu zrieknutí sa úradu, len čo nadobudlo rozhodnutie kárneho senátu o pozbavení úradu právoplatnosť alebo len čo mu bol pred rozhodnutím o zániku úradu alebo v kárnom konaní zakázaný ďalší výkon úradu.

§ 9.

Notár je povinný označiť budovu svojej úradnej miestnosti malým štátnym znakom so svojím menom a priezviskom a s označením „notár“.

§ 10.

Deň zániku úradu notára vyhlási Ústredný sbor v Úradnom liste, na Slovensku v Úradnom vestníku.

§ 11.

(1) Spôsobilosťou predpísanou v § 19 zákona treba rozumieť:

a) pre stále zastupovanie notára v celej jeho pôsobnosti, spôsobilosť predpísanú v § 1,

b) pre stále zastupovanie notára pri osvedčovaní podľa § 26 zákona, potvrdzovaní podľa § 28 zákona, protestoch podľa § 29 zákona a činnosti na príkaz súdu podľa § 31 zákona, spôsobilosť predpísanú v § 1, ods. 1, písm. a) a dvojročnú právnu prax u notára.

(2) Minister spravodlivosti môže odpustiť náležitosti stanovené v odseku 1 alebo niektorú z nich.

(3) Zastupovaním notára pri úmrtných zápisoch, pozostalostných súpisoch a zátvoroch a pri odhadoch a dražbách na príkaz súdu môže byť poverený každý notársky koncipient.

§ 12.

(1) Ako stály zástupca notára podpisuje sa notársky koncipient s odvolaním sa na svoje splnomocnenie a užíva úradnú pečiatku notára, ktorého zastupuje.

(2) Notár je povinný úkony svojho stáleho zástupcu, pokiaľ to ich povaha pripúšťa, dodatočne preskúmať a spisy, pokiaľ zostanú u notára, spolupodpísať.

§ 13.

Ustanovenia o výkone úradnej činnosti notárov platia i pre správcov notárstva, zástupcov notára a notárskych koncipientov poverených stálym zastupovaním notára.

§ 14.

(1) Ak nemôže notár vykonávať svoj úrad za čas dlhší 8 dní pre nemoc alebo z iného dôvodu, musí žiadať krajský sbor notársky (ďalej len „krajský sbor“) o dovolenku a ak nemá stáleho zástupcu podľa § 11, ods. 1 písm. a), o ustanovenie zástupcu podľa § 7 zákona.

(2) Zástupca notára sa podpisuje s odvolaním sa na svoje ustanovenie a užíva úradnú pečiatku notára, ktorého zastupuje.

§ 15.

(1) Ústredný sbor určí, či má správca notárstva užívať novú úradnú pečiatku alebo pečiatku predchodcu. O novej úradnej pečiatke platia obdobne predpisy §§ 3 a 4 s tou odchýlkou, že v texte pečiatky je uvedené označenie „správca notárstva“.

(2) Správca notárstva sa podpisuje s označením „správca notárstva“.

§ 16.

Krajský sbor si vyžiada od zástupcov notára a notárskych koncipientov poverených stálym zastupovaním notára tri vyhotovenia ich podpisov, z ktorých jedno odošle Ústrednému sboru a jedno predsedovi krajského súdu, príslušného podľa sídla zastupovaného notára.

§ 17.

(1) Notárske listiny majú sa písať jasne a čitateľne; dovolené sú len obvyklé a všeobecne srozumiteľné skratky. Medzery majú byť vyplnené čiarami.

(2) Číselné údaje, ktorých závažnosť to vyžaduje, treba aspoň raz vypísať slovami; taktiež dátum notárskej listiny treba vypísať slovami.

(3) V notárskej listine nesmie sa nič vyškrabávať, vymazávať alebo urobiť nečitateľným. Ak treba niektoré slová prečiarknuť, musia zostať čitateľné.

(4) Ak sú potrebné iné zmeny alebo doplnky, majú sa uviesť v súvislom texte listiny alebo dodatku na listine pripojenom a na príslušnom mieste sa má na ne poukázať.

(5) O vykonaných prečiarkach, ak nejde o obyčajné prečiarky nehodiacich sa slov v predtlačenom formulári alebo pečiatke, o opravách alebo doplnkoch, má sa vždy urobiť zmienka v súvislom texte listiny pred podpisom; ak to nie je možno, má sa dodatok na listine podpísať notárom, účastníkmi i inými osobami privzatými na prejednanie. Opravy alebo dodatky na listinách, ktoré účastníci nepodpisujú, podpíše iba notár.

§ 18.

(1) Jednotlivé stránky notárskej listiny majú sa bežne očíslovať a na listine sa má vyznačiť spisové číslo, ak sa zapisuje listina do registra (§ 46).

(2) Ak sa skladá listina z niekoľko hárkov alebo listov, treba ich pevne spojiť a na ich uzávierku pripojiť pečiatku notárovu. Taktiež sa takto pripoja plnomocenstvá a iné prílohy. Prílohy, ktoré nemožno s listinou pevne spojiť, majú sa označiť značkou pre prílohy a spisovým číslom listiny.

§ 19.

(1) Notár podpíše listinu na každom hárku alebo jednotlivom liste a na konci za podpismi účastníkov a iných osôb a pritlačí tu svoju úradnú pečiatku. Taktiež na každú prílohu pripojí svoj podpis.

(2) Účastníci, svedkovia, dôverníci a tlmočníci sa podpisujú na konci listiny. Svedkovia totožnosti sa však môžu podpísať v listine samej za potvrdením totožnosti.

(3) Ak nevie alebo nemôže sa účastník, svedok, dôverník alebo tlmočník podpísať, uvedie notár túto skutočnosť v listine; podľa možnosti má ten, kto sa nevie alebo nemôže podpísať, pripojiť znamenie ruky.

(4) V prípadoch uvedených v odseku 3 treba pribrať dvoch svedkov.

§ 20.

Pokiaľ notár nesmie byť činný pri vyhotovovaní verejných listín z dôvodov uvedených v § 22 zákona, nesmie byť činný ani jeho zástupca podľa § 7 zákona, ani notársky koncipient poverený jeho stálym zastupovaním.

§ 21.

Notár je povinný bdieť nad tým, aby vo veciach výkonu notárstva zachovávaly mlčanlivosť aj osoby činné v jeho úradovni.

§ 22.

Notárska zápisnica musí sa spísať a podpísať najneskoršie v deň, keď prejednanie bolo skončené. Čas skončenia je rozhodný pre zápis do registra a pre poradie spisového čísla.

§ 23.

Ak nepozná notár účastníka osobne a menom, musí sa mu totožnosť účastníka preukázať úradným preukazom s fotografiou a podpisom alebo potvrdiť dvoma svedkami.

§ 24.

(1) Notár musí pribrať dvoch svedkov úkonu:

a) ak spisuje notársku zápisnicu o dedičskej smluve,

b) ak je účastník slepý, hluchý alebo nemý,

c) ak nevie alebo ak nemôže účastník čítať alebo písať,

d) ak neovláda účastník jazyk, v ktorom sa notárska zápisnica spisuje.

(2) Svedkov úkonu môže notár pribrať i v iných prípadoch, ak pokladá to za účelné a ak súhlasia s tým účastníci.

§ 25.

(1) Svedkami totožnosti a svedkami úkonu nemôžu byť osoby mladšie 18 rokov, tí ktorí pre svoje telesné alebo duševné vlastnosti nie sú schopní vydať svedectvo, ktorí nevedia čítať a písať, osoby činné v notárovej úradovni a osoby notárovi alebo niektorému účastníkovi blízke.

(2) Svedkovia totožnosti i svedkovia úkonu musia byť notárovi osobne a menom známe alebo musí byť ich totožnosť preukázaná podľa § 23.

§ 26.

(1) Svedkovia úkonu musia byť prítomní najneskoršie v čase, keď sa notárska zápisnica účastníkom predčíta a nimi je podpisovaná.

(2) Pokiaľ nie sú účastníci prítomní súčasne, musia byť svedkovia prítomní pri čítaní zápisnice a jej podpise každým účastníkom a v zápisnici to výslovne poznamenané.

(3) Ak sa spisuje notárska zápisnica so slepým, hluchým alebo nemým, musia byť svedkovia prítomní tiež pri prejave účastníkovom o tom, čo sa má do zápisnice pojať.

§ 27.

(1) Ak je účastník notárskej zápisnice hluchý alebo nemý a ak vie čítať a písať, musí si zápisnicu sám prečítať a v nej vlastnou rukou pripísať, že ju čítal a že sa srovnáva s jeho vôľou.

(2) Ak nevie čítať a písať, musí sa okrem svedkov úkonu pribrať jeho dôverník, ktorý sa sním dorozumie posunkami, znameniami alebo iným spôsobom a ktorého prostredníctvom zistí notár pravú vôľu účastníka.

(3) Dôverníkmi môžu byť i osoby nevediace čítať a písať, ako aj osoby účastníkovi blízke. Inak musia mať náležitosti spôsobilého svedka.

§ 28.

(1) Ak neovláda účastník alebo niektorý svedok úkonu jazyk, v ktorom sa zápisnica spisuje, treba pribrať stáleho prísažného tlmočníka. Tlmočník musí mať náležitosti spôsobilého svedka.

(2) Notár je potom povinný vyšetriť vôľu účastníkovu tlmočníkom, podľa nej spísať zápisnicu a dať ju tlmočníkom pre účastníka preložiť. Písomné vyhotovenie tohto prekladu overené tlmočníkom má sa pripojiť k notárskej zápisnici.

(3) Ak je notár sám stálym prísažným tlmočníkom jazyka, o ktorý ide, netreba pribrať iného tlmočníka. Notár však musí zachovať ustanovenie odseku 2.

§ 29.

(1) Osvedčenie pravosti podpisu alebo znamenia ruky účastníkovej, vyhotoví notár na listine, na ktorej sa podpis alebo znamenie ruky nachádza alebo na prívesku s listinou pevne spojenom.

(2) Ak pripojí účastník len znamenie ruky, dá notár pripísať k nemu meno účastníkovo jedným zo svedkov, ktorí sa s doložkou poukazujúcou na ich svedecké poslanie, podpíšu i na listine.

(3) V notárskej zápisnici uvedie notár okrem všeobecných náležitostí i spôsob, ako zistil totožnosť účastníkov a svedkov, a stručný obsah listiny.

§ 30.

(1) Notár môže osvedčiť, že niekto je nažive alebo na určitom mieste, ak pozná účastníka osobne i menom, alebo ak zistí jeho totožnosť podľa § 23.

(2) V notárskej zápisnici uvedie osobu žiadateľovu a všetky okolnosti, ktoré sa majú osvedčiť, najmä že osoba, o ktorú ide, je nažive alebo na určitom mieste, kedy, kde a ako to zistil.

§ 31.

(1) Kedy bola listina notárovi predložená, osvedčí notár tým, že na predloženom mu prvopise alebo overenom odpise uvedie deň, mesiac a rok a ak je to závažné i hodinu a miesto, kde mu bola predložená.

(2) Na žiadosť účastníkovu osvedčí tiež, kto listinu predložil a ako zistil jeho totožnosť.

(3) V notárskej zápisnici uvedie všetky osvedčované skutočnosti, najmä označenie a stručný obsah listiny.

§ 32.

(1) Ak bol notár požiadaný, aby osvedčil, že bol odoslaný alebo daný na vedomosť prejav (oznámenie) a že mal určitý obsah, uvedie obsah prejavu v notárskej zápisnici, ktorú žiadateľ podpíše. Ak požiada účastník o osvedčenie listom alebo telegraficky, uvedie to notár výslovne v notárskej zápisnici, ku ktorej list alebo telegram pripojí; tým je nahradený i podpis žiadateľov. Na telefonické požiadanie nesmie notár dbať.

(2) Ak sa má prejav odoslať, pošle notár odpis zápisnice osobe, o ktorú ide, doporučeným listom alebo požiada okresný súd, aby odpis doručil podľa predpisov o doručovaní žalob. Preukaz o odoslaní sa pripojí k notárskej zápisnici.

(3) Ak sa má prejav dať na vedomosť, urobí tak notár osobe, o ktorú ide, na mieste žiadateľom označenom. Na jej žiadosť a náklad jej vydá odpis zápisnice. S daním prejavu na vedomosť môže notár na žiadosť účastníkovu vykonať i právne úkony, ako ponúknutie platenia alebo iné plnenie, odovzdať alebo prevziať listiny a iné veci, vyzvať na plnenie a podobne. Notár zapíše v notárskej zápisnici ďalej, že prejav dal na vedomosť, zároveň i kde a v ktorý čas tak urobil, poprípade, že vykonal i ďalšie právne úkony. Odpoveď osoby, ktorej bol prejav daný na vedomosť, smie notár zapísať len na jej žiadosť alebo s jej svolením; v takom prípade je potrebný i jej podpis. Ak bol podpis odopretý, podpíše zápisnicu iba notár a uvedie dôvod odopretia. Ak osoba, ktorej sa má prejav dať na vedomosť, nebola na označenom mieste zastihnutá, ak odoprela notárovi prístup, ak odoprela ho vypočuť alebo ak sa notárovi inak znemožnilo k nej prísť, má sa to v zápisnici uviesť a

poznamenať, čo notár urobil na splnenie príkazu; ak požiadal účastník pre taký prípad, aby prejav sa tejto osobe odoslal, postupuje notár podľa ustanovenia odseku 2.

§ 33.

(1) Ak má notár osvedčiť aké usnesenia urobilo zákonom pripustené shromaždenie, najmä valné shromaždenie alebo iný orgán spoločnosti, družstva alebo spolku, uvedie v zápisnici miesto a čas shromaždenia a prijaté usnesenia, ako aj prejavy a iné udalosti v shromaždení, ktoré sú dôležité pre posúdenie jeho priebehu.

(2) Zápisnicu podpíše predseda a pokiaľ je to možné, dvaja ďalší členovia shromaždenia.

(3) Totožnosť osôb v shromaždení prítomných sa má na žiadosť potvrdiť. Ak nie je také potvrdenie zapísané, nezodpovedá notár za totožnosť osôb uvedených v zápisnici.

§ 34.

(1) Ak bol notár požiadaný, aby osvedčil iné skutočnosti, ktoré sa staly v jeho prítomnosti alebo ktoré sám zistil, musí v zápisnici uviesť všetko, čo sa v jeho prítomnosti sbehlo alebo čo a akým spôsobom zistil.

(2) Na žiadosť zistí notár tiež totožnosť žiadateľovu alebo iných zúčastnených osôb, pokiaľ je to možné.

(3) Ak žiada účastník o také osvedčenie písomne alebo telegraficky, pripojí sa list alebo telegram k zápisnici.

§ 35.

Plnomocenstvo a iné prílohy notárskej zápisnice možno pripojiť v prvopise alebo overenom odpise. Prečítať tieto prílohy treba, len ak žiada o to niektorý účastník.

§ 36.

(1) Z notárskych zápisníc možno vydávať notárske osvedčenia a úplné alebo čiastočné odpisy jednoduché alebo overené.

(2) Do osvedčenia, ktoré notár vydá, musí sa pojať celý obsah zápisnice.

§ 37.

(1) Osvedčenie je notárska listina, označená v nadpise „notárske osvedčenie“, obsahujúca doslovné znenie notárskej zápisnice, potvrdenie, že osvedčenie so zápisnicou súhlasí, a údaj, komu a kedy sa vydáva.

(2) Do osvedčenia nemusí sa pojať znenie príloh notárskej zápisnice; musí sa to však vyznačiť v potvrdení.

(3) Na konci osvedčenia pripojí notár svoj podpis a úradnú pečiatku.

§ 38.

(1) V prípade § 26, ods. 2, písm. a) zákona pozostáva osvedčenie iba z doložky na listine samej; doložka obsahuje - okrem poukazu na číslo notárskej zápisnice - len potvrdenie pravosti podpisu alebo alebo znamenia ruky účastníka, jeho meno, zamestnanie, bydlisko a údaj, či je notárovi známy alebo či mu bola jeho totožnosť preukázaná predpísaným spôsobom.

(2) V prípade § 26, ods. 2 písm. c) zákona pozostáva osvedčenie iba z doložky na listine samej; doložka obsahuje údaje uvedené v § 31.

(3) V obidvoch prípadoch sa má pripojiť dátum, notárov podpis a jeho úradná pečiatka.

§ 39.

(1) V prípade § 26, ods. 2, písm. d) zákona vydá notár účastníkovi osvedčenie o tom, že prejav (§ 32) dal na vedomosť alebo odoslal a akým spôsobom sa tak stalo. V osvedčení sa majú uviesť mená žiadateľa i osoby, ktorej sa prejav odoslal alebo dal na vedomosť, doslovné jeho znenie, deň, mesiac a rok, a ak treba tiež hodina, kedy bol urobený. Odpoveď osoby, ktorej sa prejav dal na vedomosť, treba v osvedčení uviesť len, ak bola do zápisnice zapísaná.

(2) Notár uvedie v osvedčení tiež, ako zistil totožnosť žiadateľovu, či bolo treba ju zisťovať a akým spôsobom sa presvedčil o totožnosti osoby, ktorej prejav dal na vedomosť. Notár nezodpovedá za totožnosť osoby, ktorej prejav dal na vedomosť, ak nemohol totožnosť preskúmať.

§ 40.

(1) Osvedčenie z notárskej zápisnice môže sa vydať priamo v pozmenenom, doplnenom alebo opravenom znení, ak boly textové zmeny, doplnky a opravy v notárskej zápisnici vykonané za zachovávaní platných predpisov.

(2) Ak bola notárska zápisnica zmenená, doplnená alebo opravená neskoršou notárskou zápisnicou, môže sa vydať spoločné osvedčenie z obidvoch zápisníc alebo osvedčenie z pôvodnej zápisnice v zmenenom, doplnenom alebo opravenom znení; ktorým z obidvoch spôsobov sa tak stalo, musí sa v osvedčení osobitne uviesť.

§ 41.

(1) Prvopis notárskej zápisnice uschová notár, ktorý ju spísal.

(2) Len vtedy sa môže vydať prvopis zápisnice, ak obsahuje jednostranný právny prejav alebo ak žiadajú o to všetci účastníci, ak osvedčia právny záujem na vydanie prvopisu a ak určia, komu sa má vydať. Ak vydá notár prvopis, uschová notárske osvedčenie z neho vyhotovené, poznamená na ňom, kedy a komu bol prvopis vydaný a pripojí k nemu listinu, ktorou bol daný súhlas na vydanie prvopisu, pokiaľ nie je už súčiastkou jeho spisu. Vydávanie ďalších osvedčení je potom vylúčené.

(3) Inak smie notár vydať prvopis notárskej zápisnice len súdu alebo Ústrednému alebo krajskému sboru. Ak vydáva notár prvopis, ktorý sa mu má opäť vrátiť, založí do spisov overený odpis, poznamená na ňom kedy a komu bol vydaný prvopis, dátum a číslo príkazu a uschová ho s prvopisom, keď mu bol vrátený. Taktiež v spisovom registri a v zápisnici to poznamená. Príkaz treba pripojiť k overenému odpisu a spojiť v jeden celok. Než bude notárovi vrátený prvopis, môže, ak sa mu to nezakázalo súdom alebo Ústredným (krajským) sborom, vydávať osvedčenie z tohto odpisu; je však povinný poznamenať, kedy a komu sa osvedčenie vydalo a to ako na založenom overenom odpise, tak i na prvopise, keď mu bol vrátený.

§ 42.

(1) Notárske osvedčenia a odpisy notárskych zápisníc smú sa vydať, ak nie je v zápisnici inak ustanovené, len účastníkovi (§ 25 zákona) alebo žiadateľovi (§ 26 zákona) alebo ich právnym nástupcom a to i opätovne.

(2) Iným osobám smú sa vydať, len keď všetci účastníci dajú na to svolenie v pôvodnej alebo osobitne o tom spísanej zápisnici.

§ 43.

(1) Kedykoľvek notár vydá notárske osvedčenie, poznamená v notárskej zápisnici, poprípade overenom odpise založenom podľa § 41, ods. 3, kedy a komu sa osvedčenie vydalo. Túto poznámku notár podpíše.

(2) Rovnako vyznačí v notárskej zápisnici, že bola zmenená, opravená alebo zrušená neskoršou zápisnicou.

§ 44.

(1) Potvrdenie podľa § 28 zákona vydáva notár na spôsob doložky na odpise alebo kópii listiny; doložka obsahuje údaj, že odpis alebo kópia súhlasí úplne s prvopisom alebo overeným odpisom listiny.

(2) V potvrdzovacej doložke treba uviesť:

a) či listina, ktorou sa shodnosť potvrdzuje, je zrejme prvopisom alebo overeným odpisom a či a ako je kolkovaná,

b) či sú v predloženej listine závady, zmeny, doplnky, vsuvky alebo prečiarky, ktoré by mohly soslabiť jej vierohodnosť,

c) či na odpise (kópii) listiny sa urobily opravy nejakých neshôd s listinou,

d) či ide o úplný alebo čiastočný odpis listiny,

e) dátum vydania potvrdenia.

(3) Ak pozostáva overený odpis z niekoľkých hárkov alebo listov treba ich spojiť tak, že sa na uzávere pripojí notárska pečiatka.

(4) Obdobne sa postupuje pri potvrdení, že niekoľko prvopisov spolu súhlasí; doložku treba pripojiť na každý z predložených prvopisov.

§ 45.

Notár konajúci na príkaz súdu podpisuje s vyznačením „na príkaz súdu“, ktoré sa môže vypísať i osobou treťou alebo vytlačiť.

§ 46.

Smernice o obsahu a spôsobe vedenia spisového registra, poprípade iných registrov alebo soznamov a o úschove listín a cenných hodnôt vydá Ústredný sbor.

§ 47.

(1) Notárske archívy sa zriaďujú na krajských sboroch.

(2) Zo spisov uložených v notárskom archíve možno vydávať osvedčenia úplné alebo čiastočné odpisy jednoduché alebo overené; také notárske listiny vydávané archívom podpisuje predseda krajského sboru.

(3) Predseda krajského sboru rozhoduje o nahliadnutí do notárskeho archívu a o vydaní listín v ňom uschovaných.

§ 48.

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.